

Stichting wAarde

Een pleidooi voor de inzet op 'Natuur en Gezondheid' ten behoeve van (de toekomst van) Biodiversiteit in Nederland

1. *'Alle gelukkige gezinnen lijken op elkaar, ieder ongelukkig gezin is ongelukkig op z'n eigen manier.'*
Deze openingszin van Tolstojs Anna Karenina stamt uit 1877. Het is waarschijnlijk één van de meest geciteerde zinnen uit de wereldliteratuur. En terecht.
Als men ongelukkig wordt, gaat het erom spannen. Als men ziek wordt, moet alles daarvoor wijken. Eerst maar weer gezond worden. Leven. Gelukkig zijn. Daarna zien we wel weer verder. Gezondheid raakt ons dieper dan idealen, werk, luxe en ontspanning.
Het is verstandig om vanuit deze invalshoek naar natuur en biodiversiteit te kijken.
2. In de ogen van veel mensen is natuur een luxe, een consumptiegoed. Dankzij de vooruitgang (en de 'technical fix') zijn we er, tot veler opluchting, niet of nauwelijks meer afhankelijk van.
Aanhoudende waarschuwingen van deskundigen dat er steeds meer plant- en diersoorten verdwijnen, schieten dan ook aan hun doel voorbij. Immers, wat maakt het uit als de natuur verdwijnt nu we haar toch minder nodig hebben?
3. Steeds vaker wordt natuur pas gewaardeerd als het met iets anders samengaat. Men heeft het over natuur en ontspanning, voedsel en natuur, vakantie en natuur, woonplezier en natuur. Natuur komt zelden op de eerste plaats, maar veeleer in dienst van andere waarden.
Een 'lijstverbinding' van natuur met de recreatiesector, waterberging, huisvesting of sport ligt daarom voor de hand. Samenwerking en externe integratie leidt tot een (praktische en vaak kostenefficiënte) synergie in het bereiken van maatschappelijke doelen.
4. Een belangrijk punt van zorg is dat de biodiversiteit er binnen deze lijstverbindingen vaak bekaaid af komt. 'Micro-natuur' (lokaal, dicht bij huis) wordt leuk gevonden, terwijl 'macro-natuur' (biodiversiteit) voor velen minder relevant is. Dit zien we niet alleen terug in de beleving van veel mensen, maar ook in het beleid van provincies en gemeenten.
Veel mensen maakt dit weinig uit. Het thema scoort laag op verkiezingen en we hebben, als samenleving, wel wat anders aan ons hoofd.
5. Behalve .... als het onze gezondheid raakt. De relevantie van natuur voor onze gezondheid (m.b.t. burn-out, ADHD, depressies, obesitas, diabetes) kan ons ten diepste raken en zal – mits goed gearticuleerd - in de nabije toekomst nog veel meer waardering krijgen.
Hierin ligt het draagvlak voor natuur in onze toekomst.
Voor natuur die meer dan luxe is, meer dan een consumptiegoed.
Als onmisbare ingrediënt van wat mensen het meest aan het hart gaat: hun gezondheid en geluk.
6. Op de lange termijn is het daarom heel voorstelbaar dat het natuurbehoud - over pakweg dertig jaar – wordt ondergebracht bij een Ministerie van Volksgezondheid en Natuur.
7. Voor de korte termijn is het zaak dat overheden, natuurorganisaties en zorginstanties het thema 'natuur en gezondheid' optimaal benutten. Door het stimuleren van onderzoek, praktijkervaring, aandacht en verankering.
En door daarbij voortdurend in te bouwen dat een gedegen natuurbeleid, met aandacht voor de biodiversiteit en alle 'grotere verbanden', de basis voor dit alles is.